

Vidlák: Dokonáno jest...

- editor007 | 27. března 2024

ČESKO: Tak nám týden začal další jobovkou... SebeStředula byl opět zvolen šéfem ČMKOS. Kozel byl znovu dosazen do funkce zahradníka, sice to nebylo žádné drtivé vítězství, ale bylo nadpoloviční, takže to stačilo. Do funkce nebyl dosazen ani Fialou ani Aspenem... odboráři si ho zvolili sami a zcela dobrovolně.

Vyjednávání s vládou o krachujícím průmyslu teď půjde mnohem lépe a radostněji, Středula nikdy nezapomene deklarovat, že jakýkoliv protest nesměruje proti vládě, ale naopak na její podporu... liberální demokracie je totiž super (říkali v Aspenu), jen má občas maličké chybičky typu Gupta... sice to ničí strategické podniky jako Liberty steel, které by se nám pro válku s Rusem ohromně hodily, ale tak daleko nesahá ani inteligence vlády, ani inteligence Středuly. Grýndýl vole!

Agrární komora také (zatím) úspěšně torpéduje jakékoliv traktory v Praze, takže se nafta pálí ve zbytečných demonstrativních akcích a radikálnější zemědělci už chodí po výseších. Doležal s Pýchou mají plnou hubu boje proti zlému ruskému obilí, kterého je asi jedna dvacetina ukrajinského obilí a všichni dělají všechno pro to, abychom se nedohrabali žádného jiného výsledku než zvýšení dovozu zemědělských produktů ze všech zemí, které nám ještě nezdrhly do BRICS. To je totiž to jediné, proč jsou ještě naši spojenci.

Kdyby mi někdo před deseti roky řekl, že země jako Chile nebo Keňa budou v brzké budoucnosti vydírat EU svými požadavky, poslal bych ho za Chocholouškem... Pochopil bych, kdyby to bylo jako pře sto lety v Británii – z kolonií se dovážely zemědělské produkty a lidé v Anglii stavěli průmysl a platili za levnou pšenici drahými parními stroji, ale tohle je asi poprvé v dějinách, kdy někdo ničí svoje zemědělství ve prospěch nevyroby a nikdo se neptá, jak budeme za ty potraviny platit? Elektroauty?

Kdyby mi v téže době někdo tvrdil, že líbodemu nejen obsadí státní správu, ale dokonce i vedení profesních organizací a dosadí si svoje lidi o do čela odborů, vysmál bych se mu. V podstatě zůstal jen Dufek.

Do toho jsme se dozvěděli, že vrchní bojovník proti dezinformacím, Rakušan, si na svých spanilých jízdách zařídil komparzistu, který mu zahrál prozřelého dezoláta, který jako přišel našťvaný, ale pak konečně Vítka pochopil a nakonec mu chtěl podat ruku. Ale to jen tak na okraj, abyste věděli, proč naše Pětikolka všude vidí dezinformátory... Myslí si, že my, dezoláti, to děláme jako oni...

Tak jo, máme hotovo...

Do eurovoleb už se toho už moc nestane. Všechno bylo vyzkoušeno, aktivisté i politici udělali, co bylo v jejich silách a možnostech. Takřka u všeho podstatného jsem byl, takže s klidným svědomím mohu konstatovat, že se udělalo to, co bylo v našem prostředí, v naší společnosti, s našimi silami a našimi povahami, možné. Kdyby se dalo udělat víc, někdo by to udělal. Z národa vyvstalo to, co mohlo a ne to, co bychom chtěli.

Kdo se mohl spojit, ten už se spojil, kdo se spojit nemohl a nebo nechtěl, ten už s tím nic neudělá. Nemůže. Podívejte se do kterékoliv diskuse pod jakýmkoliv mým politickým článkem. Jeden příspěvek je o tom, že se všichni musí spojit a hned následující je o tom, kdo se s kým spojit nesmí. Někdy je dokonce v jednom příspěvku obojí dohromady. Musíte udělat společnou kandidátku... ale s komunisty nééééé.

Demonstrovalo se, mluvilo se, vytvářely se dosahy na fejsbůku, tvořila se přátelství, spojenectví i nepřátelství, překračovaly se vlastní stíny... Příští týden se odevzdávají kandidátní listiny. Je zbytečné řešit, co mohlo být, ale není. Je zbytečné plakat nad rozlitymi mlíky. Skončila zbožná přání, skončily vzdušné zámky, skončily růžové sny. Realita jsou kandidáti do eurovoleb a volební subjekty, které se dokázaly založit, vytvořit strukturu a dotáhnout to ke splnění všech zákonných náležitostí. Realita jsou blogeři, fejsbůkové televizní kanály a jútuboví influenceři. Realita jsou dosahy, které mají a ochota ke spolupráci, kterou projevují.

Všechno ostatní nakonec byl jen nástroj. Dva roky protestů, objíždění sálů, bouřlivých diskusí, rozchodů i spojování, dva roky jednání, intrik, chytrých i hloupých nápadů se koncentrovaly do tváří a jmen, které se v příštích týdnech budou pokoušet ve volební kampani vybudit vaši subjektivní jistotu, že právě oni jsou ti praví.

Prosím, je to subjektivní jistota. Tedy stejná jistota jako to, že vanilková zmrzlina je lepší než čokoládová. Proč je vanilková lepší? Protože proto. Neexistuje žádné vědecké a objektivní měření, že vanilková je lepší. Neexistuje žádné objektivní měření, které by určilo, že blondýnky jsou hezčí než zrzky. Je to prostě subjektivní a různí lidé to vidí jinak. Můžeme se do smrti hádat a snášet argumenty, co je lepší, ale nikam to nepovede. Všude, kde objektivní kritéria existují, tam už si dávno nevybíráme. Nikdo neříká, že valcha je lepší než automatická pračka a nikdo nehádá, že je koňské spřežení lepší než vlak. Nikdo se nehádá, zda je lepší mobilní telefon nebo pevná linka.

Ale pořád se hádáme o pravici a levici. Pořád se hádáme, jestli Petr nebo Pavel. Pořád se hádáme o konzervativní nebo progresivistické hodnoty. Hádáme se, protože není jasné, co je lepší a jestli je to doopravdy v našich podmínkách lepší. Kdyby bylo jasné, že nejlepší je pravicová politika, všechny státy by už dávno byly jako Texas. Kdyby to bylo naopak, všechny státy by už dávno byly jako Švédsko. Kdyby existovala objektivní politická kritéria, nepotřebovali bychom volby, ale matematický vzorec.

Jen u toho Fialy už my na alternativě máme jistotu, kterou nemusíme přezkoumávat...

Prosím, mějte to na paměti, až budu v příštích dvou měsících popisovat volební kampaně jednotlivých stran, hodnotit jejich taktiku i možnosti a budu zkoušet předpovídat volební výsledky. Nepopisuji ani tak politické strany nebo jejich lídry, ale spíš odhaduji, kolik voličů subjektivně přesvědčí, že jsou ti praví a jakým způsobem na to přesvědčování půjdou. Nepopisuji, kdo je dobrý a kdo je zlý. Nepopisuji, kdo je charakter a kdo je psychopat. Neřeším, kdo má ryzí povahu a kdo se přetvařuje. Fakt za vás nebudu určovat, kdo je nadějí národa a kdo je naopak jeho zkázou.

Já budu řešit, kdo uspěje a kdo neuspěje. Kdo dělá dobré kroky a kdo nedělá. Budu řešit, kdo kolik dostane mandátů, kdo žádné nedostane, kdo je v kurzu a jde nahoru a kdo se naopak dopracoval k propadáku. Morální kategorie ode mě nečekejte a je mi upřímně jedno, koho hodláte volit a kdy se pro něj rozhodnete. Nebudu vám říkat, komu to máte hodit, ale pokusím se co nejlépe rozklíčovat, mezi čím si vybíráte. Neřeším hodnoty v politice. Řeším schopnosti v politice.

A samozřejmě se pokusím odhadnout výsledky. Budu o volbách psát, jako kdyby neexistovala válka s Ruskem a budu psát o válce, jako by neexistovaly volby. Jinak bychom se z toho museli zbláznit.

Eurovolby budou nejspíš poslední svobodné a tajné volby. Pak už nastoupí korespondenční hlasování a vydávání občanství potomkům v zahraničí, kteří mnohdy ani neumějí česky, ale vědí, že nejlépe nám bude vládnout Ivan Bartoš. Máme poslední příležitost si to rozhodnout tady doma. Podle posledního volebního průzkumu se očekává rekordní účast v těchto volbách... to je pozitivní ukazatel, že poslední dva roky se nepracovalo úplně zbytečně.

Zítřka si řekneme, jak vypadá startovní čára.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)